

G. Fabre de Narbones.

Hon mays vey, pus truep sordeyor
aquest segle, per qu'ieu l'azir,
ab mais d'engan, ab meyns d'amor,
sem de vertat, plen de mentir,
5 mal e felh e salvatge;
quar tric e prim en falsetatz,
enveyos d'autrus dos donatz
e d'autruy heretage
son lo pus d'aquelhs qu'er vey natz,
10 per que'l mons es en mal mesclaz.

(Joy e deport, pretz e valor
vezem pauc en luec enantir,
quar pauc son li pro valedor
a cuy platz donar e complir

Das Gedicht gehört zu der grossen Reihe derjenigen, welche Guiraut de Bornelh 51 folgen. — Der Dichter ist von Chab. aus cinem Aktenstück des Jahres 1263 historisch nachgewissen (Hist. d. Lguedoc X. 356).

Überschrift: narb — 6 tricx — prims — 11 depot — 12 luen.

15 valens faitz d'agradatge ;
mas maldizens vezem assatz
e reprendens pel mon levatz,
qu'apellan nesciatge
cortz e bobans e dos honratz
20 e lauzan aiustar rictatz.

Per so li fals reprendedor
qu'amortan be lauzan fallir,
son appellat cossellador ;
e silh que'ls degran mielhs delir,
25 crezon pus lur lengatge,
quar lur cossellan cobeytatz ;
quar ylh an tals las voluntatz
que leu sego'l viatge,
per qu'es lurs fals mestiers montatz,
30 quar es pels ricx trop autreyatz.

Anc non crec de pretz ni d'onor
Alexandres, segon qu'aug dir,
per trop tener thezaur en tor,
mas quar volc ben dar e partir
35 lo sieu de gran coratge,
don totz hom fazi' abrivat
e voluntiers totz sos mandatz,
mostran manh vassallatge ;
quar quj ben fes, bes l'era datz,
40 per que'l mons fon sieus conquistatz.

Comte, rey et emperador
volon crestiantat perir,
e mesclan s'i nostre rector,
silh que degran mielhs departir

45 del mon lo gran folhatge;
mas er vey que pauc say's prezatz
lo faitz de dieu, que'ns a formatz,
quar s'obra per outratge
cujan desfar devas totz latz,
50 non gardan dreytz ni lialtatz.

Per dieus, si totz los regnatz
del mon davatz ad un iustatz,
non crey qu'el vostr' estage
laissus . . . . . em patz,
55 si'l n'era . . . . . datz.

---

51 *Eine Silbe fehlt; lies Senher d. — 51 ff. Der Sinn scheint gewesen zu sein: auch Gott würde nicht in Frieden auf seinem Platz im Himmel bleiben, liesse er nur einen auf Erden mächtig genug werden ihn zu stürzen.*

---

54 und 55 durch Ausschneiden verstümmelt.

Gr. 216, 2. Hds. C 358. V. 7 bis 33 gedr. R 5, 197.

G. Fabre, borzes de Narbona.

Pus dels maiors princeps auzem conten
say entre nos, enquer tenran a frau
li menscrezen, meyns de guerra, suau,
lo sancte loc on dieus pres nayssemen,
5 per que salvamen
det a sos amicx;
don penran destricx

Das Gedicht teilt Form und Reime mit Peire Bremon 16 und P. Cardenal 13 (doch hat P. C. nicht den Binnenreim der ersten Zeile; also geht G. Fabres Gedicht direkt auf P. Bremon zurück).

tug li amador
de nostre senhor,
10 si'n desamor ven la fe,
don ys saus paguanesme.

La desamors s'aferma e ss'empren
si que l'us reys cuyda tener la clau
d'afortimen e l'autr' a'l contraclau,
15 que a poder e ric cor d'ardimen;
mas l'aiustamen
que fan, e'ls prezicx
degran als mendicx
que son en error,
20 virar, ad honor
d'aquelh senhor que nos fe,
per guazanhar sa merce.

Ar em el cors on veyrem man paren
l'us vas l'autre encaussar per esclau;
25 pueys al colpar ab felh cor mal e brau
et esvazir veyrem maynt guarnimen,
si dieus doncx no y pren,
qu'es nostres abricx,
tal cosselh que'ls ricx
30 torn totz en amor;
pueys do entre lhor
sen e voler que desse
passon lay, si quo's cove.

---

11 *Da weder yssaussar, eissaussar intransitiv vorzukommen pflegt, noch der Konjunktiv hier recht begründet wäre, wird es besser sein ys = es zu nehmen, wie es bisweilen, freilich gewöhnlich nach Vokal, vorkommt — 14 Lies l'autre'l?*

Aitals calors de gran adyramen
85 non es plazens a dieu ni o congau,
quar cobeytatz ab erguelh s'i enclau,
et empachiers es de passar breumen
lai on pres vilmen
dieus mort per aficx
40 de menscrezens tricx,
don sofri dolor
lo ver creator
cruzel, ab qu'elh nos desfe
lo dan de qu'eram tug ple.

45 Selh qu'es rectors pauzatz en regimen
de nostra fe, n'a d'aitan gran deslau
quar, pus lo mielhs del mon que hom mentau,
li obezis, no mandet crozamen,
ans qu'est mesclamen
50 fos ni'l segl'enicx,
sobrels fals mendicx
que teno'l sanctor,
quar tug li melhor,
per que l'ira se mante,
55 crey qu'er foran lai em be.

Vers dieus, per follor
en vostra doussor
nos fizam tan e merce
que de ben far no'ns sove.

60 Clar-esguar vey flor
de vera valor,
per qu'ieu non ai ioy de re
mas quan de lieys me sove.